

[Valdemar Sørensen.]

lig ikke alene vigtigt for det Omraade, vi taler om her, men jeg formoder, at inden der er gaaet lang Tid, vil man ogsaa have Fredningsplaner fremme for de grønne Omraader Syd for København, og herved fordobles jo hele det Areal, der er Tale om at lægge ind under en saadan Lovgivning. Fremfor noget andet maa man vist derfor bestræbe sig for, at den Administration, der skal virkeliggøre de Tanker, som er nedlagt i Forslaget, faar en saadan Karakter, at Forslaget kommer til at bære de Frugter, man fra alle Sider i Rigsdagen ønsker at det skal bære.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling.

Frits Clausen: Jeg vil tillade mig at knytte nogle almene Bemærkninger til dette Forslag, Bemærkninger, som for mit Partis Vedkommende ogsaa kan gælde de øvrige Beskæftigelsesforslag, der er forelagt og vil blive forelagt i de kommende Dage.

Vi har i og for sig ikke noget imod, at der bliver anlagt Spadserestier i naturskønne Omgivelser, og kan godt stemme for Lovforslag i saa Henseende, men vi vil samtidig gøre Regeringen opmærksom paa, at det jo ikke nytter noget med Anlæg af disse Stier og med andre Beskæftigelsesforslag, naar man ikke samtidig sørger for, at de Erhverv fremmes, som fremstiller de Forbrugsvarer, de arbejdsløse, der nu kommer i Beskæftigelse, vil købe for den Løn, de oppebærer. Det synes Regeringen, i hvert Fald indtil nu, fuldkommen at have glemt, og derfor vil jeg benytte denne første Behandling til at gøre opmærksom derpaa. Naar Folk, der har været arbejdsløse, pludselig bliver sat i Beskæftigelse, pludselig opnaar en større Indtægt, ja, saa vil de ogsaa købe noget for de Penge, de tjener, og Regeringens egne Statistiske Meddelelser viser jo, hvad det er, Folk vil købe. Det er ikke i første Omgang Luksusvarer, men det er lidt mere end de mest primitive Levnedsmidler, f. Eks. Ost, Æg og Smør, og hvis man ikke sørger for, at disse Varer — hvad det nu kan dreje sig om — er til Stede, saa nytter det slet ikke noget, at man sætter disse arbejdsløse i Gang med Arbejde. Det er da Hovedsagen, at de kan købe noget for de Penge, de tjener.

Det forkastelige ligger efter min Mening deri, at Regeringen selv siger, man ikke kan afskaffe Arbejdsløsheden, man kan kun skaffe forøget Beskæftigelse, saa vidt jeg husker, er det for 50 000 Mand. Det vil

sige, at naar disse 50 000 faar forøget Købekraft, saa maa de andre faa formindsket Købekraft, med andre Ord: Arbejdsløsheden gaar kun paa Skift. Her er der et Misforhold, som vi fra vor Side i allerhøjeste Grad vil henstille til Regeringen at afhjælpe med det samme, ellers vil vi tillade os til Foraaret at vende tilbage til Problemet og paapege, hvorledes vi forud har set, at det vilde gaa.

Oluf Pedersen: I den Udtalelse, der fremsattes af de 5 Partier den 2. Juli ved Dannelsen af det nationalt danske Samarbejde, meddeltes det, at man vilde

„... skride til saadanne Foranstaltninger, som kan bidrage til Formindskelse af Understøttelsestrangen, ved at den arbejdsdygtige Befolkning føres over til Udførelse af Arbejde, der kan tjene til Sikring baade for de arbejdsløse og for Samfundet“.

I den efterfølgende Debat udtalte jeg — det er Sp. 4929; jeg udbeder mig Tilladelse til et kort Citat —, at

„vi skal naa frem til Afskaffelse af al offentlig Arbejdsløshedsunderstøttelse. Ingen skal sulte, men der skal sikres Ret til Arbejde. Jeg har altid anset dette som en Menneskerettighed, og det er baade dyrt og utilstrækkeligt at spise nogen af med Understøttelse, som tilmed blot fremmer Misbrug og politiske Udskejelser“.

Og jeg tilføjede:

„Jeg ved, at der rent sagligt er Uenighed om Vejen frem til at afskaffe Arbejdsløsheden, men vi maa da prøve baade vore Ønsker om at lette Erhvervslivet gennem den frie Adgang til Jord samt midlertidigt mere direkte indlede en Indsats fra det offentlige gennem nyttigt Virksomhed.“

Det er denne midlertidige Indsats fra det offentlige, som jeg ansaa for at være forsvarlig som Nødforanstaltning, der er taget op i de forelagte Beskæftigelsesforslag. Alle de forelagte Lovforslag maa søge deres Begrundelse i den ekstraordinære Situation, og selv om jeg ikke er ligefrem tilfreds med alle Forslagene, skal jeg ikke modsætte mig en saadan Lovgivning.

Det er dog saaledes, at jeg anser et enkelt af disse Lovforslag for langt det vigtigste, nemlig Forslaget om Beskæftigelse af de arbejdsløse. Dette Lovforslag sætter ind, ikke i og for sig for at skaffe mere Slid og Slæb, men for at give Arbejde i Stedet for Understøttelse og at sætte Stop for alle Misbrug. Lovforslaget, der ikke er paa